

[Westh]

mark også har beskæftigelses- og valutaproblemer.

Vi erkender imidlertid, at lønningerne spiller en meget stor rolle, når vi skal konkurrere med udlandet. Regeringens helhedsplan fra december indeholdt da også omkostningsdæmpende forslag, bl. a. forslag til neddæmpning af lønudviklingen. Forslagene betød afgørende forringelser i de overenskomster, som folketinget tidligere i 1979 havde vedtaget, bl. a. med partiet venstres stemmer. Socialdemokratiet og lønmodtagernes organisationer var enige om forslagene som en del af den helhedsløsning, som regeringen foreslog.

Som bekendt lykkedes det desværre ikke regeringen at komme igennem med hele planen. Det overskudsdelingsforslag, der skulle give lønmodtagerne lidt perspektiv i lønsningen, gled ud, ikke kun på grund af de borgerlige partier, men minsandten også fordi SF ikke mente at kunne støtte dette forslag, som lønmodtagernes organisationer tillagde den allerstørste vægt.

På trods af at den vedtagne løsning ikke sikrede overskudsdeling, med den følge at lønpolitikken ikke blev så stram som oprindeligt tænkt, må vi sige, at decemberløsningen afgørende forbedrede konkurrencesituationen for en lang række industrivirksomheder. Det, at der forsvinder 5½ dyrtidsportion af 8 inden marts 1981, betyder, at virksomhederne i Danmark skal udbetale godt 7 mia. kr. mindre i løn, end de alt andet lige ellers skulle have gjort. Det er ikke noget at kimse ad, og vi finder det uforståeligt, at arbejdsgiverne kunne få sig selv til at tale om blålys i den forbindelse. Helhedsplanen indeholdt desuden en devaluering over for alle vore konkurrentlande, hvilket for mange virksomheder vil betyde en forbedret konkurrenceevne i 1980.

Decemberløsningen indeholdt også forslag, som indebærer byrder for erhvervslivet. Det var nødvendigt og rigtigt for at opnå den fornuftige balance i helhedsplanen, der skulle til for at få en bred forståelse for planen. De byrder, der blev pålagt erhvervslivet, er dog i forhold til de konkurrenceforbedrende dele af planen forholdsvis små.

Som jeg tidligere har nævnt, er der en lang række forhold, der spiller ind, når vi skal vurdere Danmarks konkurrenceevne. Jeg vil kort omtale enkelte.

Vi har i Danmark et dagpengesystem, der fritager danske erhvervsvirksomheder for en lang række udgifter til sociale formål og understøttelse, som deres konkurrenter i udlandet må afholde over virksomhedernes drift. Jeg tror, at vores dagpengesystem er med til at give vore virksomheder en konkurrencefordel, som erhvervslivet skulle skønne lidt mere på.

For at styrke vores konkurrenceevne i de kommende år vil det være af betydning, at der uddannes tilstrækkelig mange til at gå ind i erhvervslivet. Her er et punkt, hvor vi finder at samfundet burde gøre noget mere for at hjælpe erhvervslivet. Regeringen arbejder da også med dette, bl. a. ved at søge at øge tilgangen til de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Et vigtigt konkurrencemoment i de kommende år vil være den teknologiske udvikling. Der er ingen tvivl om, at skal Danmark klare sig som industrialisation, så skal vi lave avancerede produkter, hvilket kræver både dygtige medarbejdere i alle led og høj teknologi. Men hvis man uden særlig overvejelse hæmningsløst kaster sig ud i en teknologisk udvikling, risikerer man en række følgevirkninger, som samfundet ikke kan være tjent med. Jeg tror, at hvis vi kan indføre ny teknologi i et fornuftigt samvirke mellem ledelse, ansatte og samfund, vil det give os en god mulighed for at blive styrket i den internationale konkurrence.

De erhvervsstøtteordninger, der findes her i landet og i udlandet, spiller en stor rolle for vor konkurrenceevne. Vi må stædigt forsøge at sikre, at internationale aftaler, f. eks. inden for EF og GATT, respekteres af alle nationer. Dernæst må vi sikre os, at de støtteordninger, vi har herhjemme, er så effektive som muligt. Vi finder det rigtigt fra tid til anden at tage disse ordninger op til overvejelse for at se på, om støttemidlerne kan bruges bedre. Jeg tror, at det offentlige fremover skal være meget opmærksomt på de muligheder, der kan ligge i en støtte især til produktudvikling og markedsføring, og det er muligt, at vi skulle bruge flere erhvervsstøttemidler på denne front.

Som sagt er det vigtigt med kapitaltilførsel til erhvervslivet. Lønmodtagernes organisationer er klar over dette og har peget på konstruktive muligheder for at sikre risikovillig kapital. Øgede ATP-midler og Lønmodtager-